

PROP DE VOSALTRES

Obertura del Sínode a la Catedral

Estimats diocesans:

Em sembla que tots coneixeu la convocatòria del Sínode dels Bisbes que ha fet el Papa al Vaticà per a l'any 2023, i en la qual demana la col·laboració de totes les diòcesis del món en un procés de reflexió i oració que durarà més de dos anys. El tema és: «Per una Església sinodal, comunió, participació i missió.»

El papa Francesc ha demanat que el diumenge, 17 d'octubre, se celebri un acte d'obertura sinodal en cada diòcesi. Nosaltres el farem aquest diumenge a la tarda. Ho hem decidit així perquè en aquests moments hi ha moltes menys celebracions eucarístiques a les parròquies. Més que una invitació generalitzada a aquest acte —que la dono per descomptada— vull insistir en la vostra participació presencial i esperançada en tot allò que envolta aquest esdeveniment eclesial, malgrat les limitacions sanitàries imposades per les circumstàncies actuals. Comptem també, especialment, amb les oracions de tots, sobretot dels malalts i dels que no poden acudir a aquestes trobades generals.

En el comentari del passat 12 de setembre vaig informar de la convocatòria i del contingut d'aquesta iniciativa del Papa. Davant d'aquesta crida a l'Església universal, i concretant-la en la nostra condició particular i diocesana, animo tothom a esforçar-se a construir una comunitat acollidora i missionera.

El mateix papa Francesc afirmava en l'encíclica *Fratelli tutti* (núm. 8): «Ningú no pot afrontar la vida aïlladament. Cal una comunitat que ens sostingui, que ens ajudi i en la qual ens ajudem els uns als altres a mirar endavant. Que n'és d'important somiar junts! Sols, es corre el risc de tenir miratges, en què veus el que no hi ha [...]»

En el nostre Pla Diocesà de Pastoral també en fem una clara referència: Tots som necessaris i ningú ha de quedar exclòs de fer la seva aportació, perquè la paraula i l'actuació de cadascú enriqueix la vida de tots. En això trobem el perquè d'informar ara de l'obertura del Sínode en l'àmbit diocesà, tot apel·lant a la responsabilitat dels catòlics, amb la seva presència activa i participa-

ció entusiasta. El bisbat facilitarà les condicions adequades per a la celebració d'aquest esdeveniment en el mateix dia que el faran totes les diòcesis del món. El diumenge anterior ja hi va haver la celebració al Vaticà presidida pel mateix papa Francesc.

És per aquest motiu que a les 17.30 hores, a la catedral, se celebrarà l'Eucaristia. Ens hi trobarem sacerdots, diaques, membres de Vida Consagrada i laics, demanant tots l'ajuda del Senyor perquè aquesta etapa eclesial sigui beneficiosa i respongui adequadament als reptes que el món ens planteja davant la proposta d'evangelització constant que l'Església realitza.

Es respectaran els horaris de les misses parroquials del diumenge al matí i es prioritzarà l'acte de la catedral. És una hora en la qual no hi ha anunciada cap celebració en les diverses parròquies i es pot mantenir l'Eucaristia, en les que així ho tinguin establert, a partir de les 19.30 hores.

Des d'aquest dia se'ns demana reflexió i respondre els qüestionaris que ha preparat la Secretaria del Sínode i que ja us farem arribar. Aquest període de consulta diocesana acaba el març de 2022.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Nova botiga de Moda Re- a l'Eix Comercial

Càritas Diocesana de Lleida, a través de Troballes Empresa d'Inserció, amplia la presència de la cadena Moda Re- a la Diòcesi de Lleida amb una nova obertura a la ciutat de Lleida el passat dijous 30 de setembre. El nou comerç de roba i complements de segona mà es troba al carrer Sant Antoni, número 30, i se suma a les dues ja existents a la ciutat. El dissabte 2 d'octubre va tindre lloc una inauguració festiva amb sorpreses per a totes les persones que assistiren a la botiga al llarg del dia.

El projecte aposta per un espai de consum sostenible reutilitzant béns de segona mà i, al mateix temps, afavorint la inserció de persones en risc d'exclusió social del territori. A més, els ingressos de l'establiment es destinaran a iniciatives de forma-

ció i inclusió laboral de col·lectius vulnerables atesos per Càritas. Moda Re- és una iniciativa empresarial impulsada per Càritas i destinada a la promoció de l'economia social i solidària a través de la reutilització, el reciclatge i la venda de roba usada, amb l'objectiu principal de generar ocupació social i sostenible.

La botiga Moda Re- de Càritas Diocesana de Lleida ha estat creada amb una imatge moderna i actual, que vol trencar amb els estereotips que s'associen a les botigues de segona mà. Actualment en aquest projecte treballen 12 persones en situació de vulnerabilitat i 3 encarregades, seguint els exigents protocols de neteja, desinfecció i control d'accessos implementats després de l'esclat de la Covid-19.

CERCA DE VOSOTROS

Apertura del Sínodo en la Catedral

Queridos diocesanos:

Me parece que todos conocéis la convocatoria del Sínodo de los Obispos que ha hecho el Papa para el año 2023 en el Vaticano, en el que propone la colaboración de todas las diócesis del mundo en un proceso de reflexión y oración que durará más de dos años. El tema es el siguiente: «Por una Iglesia sinodal, comunión, participación y misión.»

El papa Francisco ha pedido que el domingo, 17 de octubre, se celebre un acto de apertura sinodal en cada diócesis. Así lo haremos nosotros este domingo por la tarde. Así se ha decidido pensando que en esos momentos hay muchas menos celebraciones eucarísticas en las parroquias.

Más que una invitación generalizada a este acto concreto que se da por descontado, quiero insistir en vuestra participación presencial y esperanzada en todo aquello que rodea este acontecimiento eclesial atendiendo a las limitaciones sanitarias impuestas por las circunstancias actuales. Especialmente contamos también con las oraciones de todos, sobre todo de aquellos enfermos e impedidos que no pueden acudir a estos encuentros generales.

En un comentario del pasado 12 de septiembre informaba del contenido de esta iniciativa del Papa anunciando la convocatoria. Ante esta llamada a la Iglesia universal descendo a nuestra condición particular o diocesana y animo a todos al esfuerzo por construir una comunidad acogedora y misionera. El mismo papa Francisco afirmaba en la encíclica *Fratelli tutti* (núm. 8): «Nadie puede pelear la vida aisladamente. Se necesita una comunidad que nos sostenga, que nos ayude y en la que nos ayudemos unos a otros a mirar hacia delante. ¡Qué importante es soñar juntos. Solos se corre el riesgo de tener espejismos en los que ves lo que no hay [...]»

En nuestro Plan Diocesano de Pastoral hacíamos una referencia concreta: Todos somos necesarios y nadie debe quedar excluido de realizar su aportación, porque la palabra y la actuación de cada uno enriquecen la vida de todos.

Ahí está la razón de informar en este momento de la apertura del Sínodo en el nivel diocesano apelando a la responsabilidad de todos los católicos para su presencia activa y para su participación entusiasta. Para ello, el obispado tiene que facilitar las condiciones adecuadas para la celebración de este acontecimiento el mismo día que lo harán todas las diócesis del mundo. El domingo anterior ya fue la celebración en el Vaticano presidida por el mismo papa Francisco.

Con este motivo a las 17.30 horas, en la catedral, se celebrará la Eucaristía. Nos encontraremos todos: sacerdotes, diáconos, miembros de Vida Consagrada, laicos pidiendo ayuda al Señor para que esta etapa eclesial sea beneficiosa y responda adecuadamente a los retos que el mundo nos depara ante la propuesta de la evangelización que la Iglesia constantemente realiza.

Se respetarán los horarios que cada parroquia ha dispuesto para las misas del domingo por la mañana. Se priorizará el acto de la catedral. Es una hora en la que no hay anunciada ninguna celebración en las diversas parroquias. Se puede mantener la Eucaristía en las parroquias que así lo tengan establecido a partir de las 19.30 horas.

Desde ese día se nos pide reflexión y responder a los cuestionarios que ha preparado la Secretaría del Sínodo y que os haremos llegar a todos. Ese período de consulta diocesana termina en marzo de 2022.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

El MCPCC celebra a Juneda la seva Jornada Nacional

El diumenge 26 de setembre, el Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya (MCPCC) va celebrar la 49a Jornada Nacional a Juneda. Després que, per causa de la pandèmia, l'any 2020 el MCPCC no pogués celebrar la seva 49a Jornada Nacional, ahir, diumenge 26 de setembre, va poder recuperar aquesta trobada anual a l'Ecocentre Les Obagues, de Juneda, comarca de les Garrigues i diòcesi de Lleida.

Aquesta jornada va cloure el treball del curs 2020-2021, «**Vulnerables i humils**», que els diversos grups del Moviment havien dut a terme, transformant les trobades presencials en virtuals, o bé reinventant-se fórmules adequades a la realitat i necessitats de cada grup. El treball convidava a una mirada reflexiva sobre la pròpia vida, l'entorn proper i al món després de més de mig any de la declaració mundial de la pandèmia de la Covid-19 i enmig d'un temps d'incertesa per la seva evolució i pels estralls de les seves conseqüències.

Un primer temps va donar espai a l'assemblea general on, a part d'aprovar els comptes dels dos exercicis anteriors i de ratificar el càrrecs de responsabilitat, el president, en nom de l'equip de la permanent que coordina l'activitat del moviment, va informar entre d'altres coses que, en reunió ampliada d'aquest organisme de gestió (és a dir, oberta a qualsevol membre de l'entitat que hi vulgui participar) duta a terme el dia anterior a Lleida, es va aprovar el document de treball per al curs 2021-2022, «**Viure la fraternitat i tenir-ne cura**», en certa continuïtat amb l'anterior i prenent com a referència l'exhortació *Fratelli tutti*

del papa Francesc, centrant sobretot la reflexió (en forma de Revisió de Vida) en els dos àmbits que els identifiquen: el lloc (poble, petita o mitjana ciutat, comarca) i el moviment com a tal.

Seguidament, entrant ja en el tema de la trobada, **Marta Trepas Secanell**, doctora en Psicologia i col·laboradora de diverses entitats de Lleida com Càritas, Associació Anti-Sida, Arrels va adreçar als assistents una conferència exposant d'entrada que «**Vulnerables i humils**» és un títol valent que diu molt de la realitat profunda que té l'entitat que organitza un treball així». Després, d'un breu recorregut per l'horta de l'entorn fins a una plantació de pomes golden, va donar pas a les paraules de **Gemma Casal Fitè**, llicenciada en Antropologia Social i Cultural i en Geografia i Història i membre de la Plataforma Fruita amb Justícia Social, la qual va exposar breument, però clara, el procés de transformació que la pagesia dedicada a cultius diversos.

La trobada va arribar al seu final amb la celebració de l'eucaristia presidida per Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, a la parròquia de Juneda. Unes breus i emotives paraules de Mn. Carles Catusús, consiliari nacional, van fer memòria de Mn. Xavier Batiste i Mercader, prevere de Lleida i consiliari, que va morir l'11 de setembre de 2019, a qui, per causa de la pandèmia no va ser possible un comiat col·lectiu. Mons. Salvador va donar gràcies per aquesta jornada i per tot el Moviment, tant per les persones presents com per les que hi ha arreu mantenint a través de molts anys la Revisió de Vida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Per a celebrar l'Eucaristia cal reconèixer, primer de tot, la nostra set de Déu: sentir-nos necessitats d'Ell, desitjar la seva presència i el seu amor, ser conscients que no podem anar endavant sols» (7 de juny).

@Pontifex: «Les nostres Eucaristies transformen el món en la mesura en què nosaltres ens deixem transformar i ens convertim en pa partit per als altres» (8 de juny).

@Pontifex: «L'oració és l'alè de la vida, i tots estem convidats a viure-la, perquè es converteixi en una oració ininterrompuda. És el fulcre de l'existència cristiana, com la respiració, que no pot faltar» (9 de juny).

@Pontifex: «La perseverança és el do de Déu amb el qual es conserven els altres dons. Demanem al Senyor que tots nosaltres, com a persones i com a Església, perseverem en el bé i no perdem de vista l'important» (10 de juny).

«El concepte Sínode és tan antic com la mateixa Església»

El bisbe Salvador va obrir, el passat dijous 23 de setembre, el cicle de tres xerrades organitzades per l'IREL per reflexionar sobre la sinodalitat en l'Església amb la conferència «La sinodalitat en el Concili Vaticà II». El bisbe Salvador va començar amb una explicació del moment històric de celebració del Concili Vaticà II. «L'Església vivia un moment d'obertura», en un context marcat «per una crisi de transmissió de la fe, i de distància entre el món social i l'Església».

Va destacar que la intenció dels pares conciliaris era «buscar la manera de renovar-se per ser més conformes a l'Evangeli». I va afegir que el Concili va posar de manifest que «l'Església no fou convocada per dominar sinó per servir». Va afegir la clara aposta per la pau i la justícia social.

El bisbe Salvador va fer una breu explicació del contingut de les resolucions del Concili, les seves quatre constitucions, els nou decrets, les tres declaracions, el discurs d'obertura del papa Joan XXIII i el discurs final de Pau VI. Va explicar que les conseqüències del Concili han estat interpretades durant anys com una «reforma cultural, social i religiosa. És un esdeveniment en el temps i en l'espai». En aquest sentit va afegir que «la paraula i el concepte de sinodalitat estan sempre en el cor de tota l'obra del Concili».

En relació amb el concepte «sínode» va destacar que el «Sínode és tan antic com la mateixa Església. L'Església i sínode són sinònims». El prelat va fer un resum dels documents del Concili que parlen sobre comunió i conciliació. Entre d'altres va destacar que la constitució *Lumen Gentium*, estableix «la naturalesa i el misteri de l'Església en clau de comunió». En aquest sentit va afegir que la

Christus Dominus destaca la rellevància de l'Església particular donant molta importància al Consell Presbiteral i al Consell Pastoral.

Va recordar que la constitució *Gaudium et Spes* estableix que «el goig i l'esperança del món és el goig i l'esperança de l'Església». També citant la *Gaudium et Spes* va afegir que «l'Església té molt interès en no viure en una

bombolla», tot recordant la voluntat «d'interpretar els signes dels temps a la llum de l'Evangeli». «Els catòlics caminem junts, però anem junts amb tota la humanitat», va dir.

I citant una frase de la *Lumen Gentium*, va afegir que «practicar la sinodalitat és la manera de ser sacrament de salvació». Va recordar altres temes que va abordar el Concili com «el ministeri jeràrquic, la col·legialitat i la participació dels laics».

En relació amb la presa de decisions va recordar la *Lumen Gentium* quan diu que «tota l'Església és subjecte de sinodalitat». Va afegir que «una Església sinodal és una Església participativa i corresponsable». «L'Església treballa per un estil propi de participació i creant estructures que facin visible el camí sinodal. És convidada a reflexionar amb la finalitat de què les decisions siguin conformes a la voluntat de Déu», va afirmar.

«La nostra diòcesi ha de caminar també en aquesta direcció, cal que la formació de tots els seus membres sigui l'adequada per donar una resposta assenyada als reptes que planteja avui, la nostra societat. Formar-se no sols per adquirir nous coneixements sinó per actuar responsablement en el si de totes les comunitats cristianes», va cloure.

REFLEXIONS

Per què crec, encara?

De ben segur aquesta pregunta no ens és estranya. Posar en dubte la fe forma part intrínseca de la nostra cultura actual. Permanentment se'ns qüestiona perquè cal mantenir la fe. I és que creure en Déu és una opció lliure i personal però, ara per ara, minoritària. La nostra societat ens ofereix la possibilitat de viure sense fe i demostra amb convicció que tenir fe és una anomalia. No és la manera normal de viure. El lligam amb un Déu que et coarti la teva llibertat personal no és acceptat per la nostra cultura.

És per això que, més que mai, convé donar raó de la nostra fe, com ens diu sant Pere: «Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tot hom qui us demani raó de la vostra esperança». Hem de tenir molt clar què ens aporta de més la fe que tenim. Cal que la fe sigui un ingredient essencial en la nostra existència i que així ho fem saber.

Cal tenir molt clar el perquè creiem. Ja no ens serveix una fe que és una tradició familiar o una vivència senzilla incorporada irracionalment a la nostra vida. Creure en Déu és una acceptació personal de la invitació que Déu et fa individualment. «Vols que t'estimi com a fill o filla?». Una pregunta directa, que cal respondre personalment i que no té escapatori quan Déu te la fa: només hi ha un sí o un no, com a resposta.

Per això, tenir fe és acceptar l'amor que Déu et vol tenir. Ell està disposat a estimar-te, sense mesura ni condicions. Estàs tu disposat a ser estimat, sense mesura ni condicions? L'acte de fe, com a resposta lliure i personal a Déu, sempre implica acceptar que Déu acabi fent en mi allò que vol fer: estimar-me. Quan crec en Déu li permeto que m'estimi.

Mn. Valentí Alonso i Roig

Rector a diverses parròquies del Penedès

Les jornades de formació de capellans reflexionen sobre la catequesi

L'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església va acollir els dies 27 i 28 de setembre les jornades de formació de capellans organitzada pel Bisbat de Lleida. Els participants van reflexionar sobre la sinodalitat i la catequesi.

Les sessions van començar el dilluns 27 de setembre amb una xerrada de Mn. Salvador Pié sobre la sinodalitat. Pié va explicar les claus del Sínode convocat pel papa Francesc. La jornada va continuar amb treball per grups per arxiprestats i la posterior posada en comú. L'endemà, Mn. Toni Elvira, delegat de Catequesi del Bisbat d'Urgell, va reconèixer les dificultats per la tasca cate-

quètica a les nostres parròquies. Després de la xerrada també va tindre lloc un espai de treball per grups.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [2Tm 4,10-17b / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ Dimarts [Rm 5,12.15b.17-19. 20b-21 / SI 39 / Lc 12,35-38]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), preveres jesuïtes, i sis companys més, màrtirs al Canadà;

sant Pau de la Creu, prevere; sant Pere d'Alcàntara, prevere; Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. ■ Dimecres [Rm 6,12-18 / SI 123 / Lc 12,39-48]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

21. ■ Dijous [Rm 6,19-23 / SI 1 / Lc 12,49-53]. Santa Úrsula, vg. i mr., venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-

IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat i mr.

22. ■ Divendres [Rm 7,18-25 / SI 118 / Lc 12,54-59]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; sant Joan Pau II, papa.

23. ■ Dissabte [Rm 8,1-11 / SI 23 / Lc 13,1-9]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens; sants Servand i

Germà, mrs. a Cadis. *Urgell*: □ Dedicació de la Catedral.

24. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31, 7-9 / SI 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Antoni M. Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martíria, mr.

Diumenge XXIX de durant l'any (B)

COMENTARI

«Qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots»

Durant aquests diumenges veiem les exigències de Jesús sobre el matrimoni, sobre la riquesa i avui sobre el poder. Si a tots ens agrada el diner, podem dir també que agrada gairebé a tothom el poder, el ser els primers, el tenir privilegis per damunt d'altres persones. Però és aquest el camí de Jesús? Com veiem *Jaume i Joan* li demanen a Jesús: *Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra*. I per aconseguir això estan disposats a passar si convé per la mort: *Podeu beure el calze que jo beuré... Ells li diuen: Sí que podem*. Jesús confirma que sí, que ells també compartiran la seva passió i mort però això no és el preu de cap privilegi. Però fixem-nos què diu l'evangeli: *Els altres deu quan ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan*. Per què? Segurament perquè també ells volien els primers llocs. Per això Jesús alligona no solament Jaume i Joan sinó tots els deixebles: *Ja sabeu que els governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així*. Hi ha una gran diferència entre les persones que viuen seguint els criteris d'aquest món i les que segueixen el camí de Jesús: *Qui vulgui ser important ha de ser el vostre servidor; qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots*. Tot el contrari del que desitjaven els apòstols. I aquest servei ha d'arribar fins a morir pels altres. Però Jesús no demana res que ell no faci: *el Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes*. Ho corroboren les dues primeres lectures: *el Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servent... quan haurà donat la vida... gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum*. I el mateix la carta als hebreus: *Jesús ha estat provat en tot, encara que sense pecar*. El camí del deixeble és ser l'últim, el servidor de tots fins a donar la vida pels germans com va fer Jesús.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedissis un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no soc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.»

Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,14-16)

Hermanos: Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantengamos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que nos hagas lo que te vamos a pedir».

Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?».

Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda».

Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?».

Contestaron: «Podemos».

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlos, sino que es para quienes está reservado».

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan.

Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: el que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, que sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».